

Piastowska Katedra w Poznaniu

KATEDRA POZNAŃSKA... Tak po prostu nazywana, choć zasługuje na wiele zaszczytnych tytułów.

Gdy staniesz w jej głównym wejściu, urzeknie Cię pięknem gotyckich linii architektonicznych, które kierują wzrok ku górze - ku Bogu!

Katedra Piastowska... Jest Domem Bożym wcześniej, niż zapanował gotyk.

Katedra Jordana i Mieszka I... Po chrzcie Polski wzniesiona przez jej pierwszego biskupa i przez pierwszego chrześcijańskiego władcę, od ponad tysiąca lat służy wierze katolickiej i jest wielorakim świadkiem chrześcijańskiej kultury narodu polskiego.

Katedra św. Piotra... Posiada od początku to wezwanie liturgiczne, (do którego dodano później wezwanie św. Pawła) na znak trwałej więzi Polski ze Stolicą Piotrową w Rzymie, skąd przyjęliśmy chrześcijaństwo i otrzymaliśmy pierwociny kultury europejskiej. Wiąż tę utwalił swą obecnością w niej (1983) Piotr naszych czasów - Jan Paweł II.

Katedra Matka... Jako pierwsza z polskich katedr biskupich stała się ich matką, istniejąc już przed rokiem 1000, w którym dopiero utworzono metropolię gnieźnieńską i biskupstwa: kołobrzeszkie, krakowskie i wrocławskie.

Katedra Milenijna... Przeżywała z całym narodem trzykrotnie już milenium, ściśle związane z Poznaniem: chrztu Polski (1966), ustanowienia Jordana pierwszym biskupem Polski (1968) i śmierci Jordana, tego często zapominanego Ojca Polskiego Episkopatu (1984).

Katedra Nekropolis... Zawiera prochy pierwszych polskich Piastów: Mieszka I, Bolesława Chrobrego, Mieszka II i Kazimierza Odnowiciela, a także wielkopolskich Piastów: Władysława Odonica, Przemysła I, Bolesława Pobożnego i Przemysła II, któremu udało się po rozbiciu dzielnicowym wskrzesić Królestwo Polskie.

Katedra Złotej Kaplicy... Przez mauzoleum Mieszka i Chrobrego w jednej ze swych licznych kaplic, przysposobionej do tego w XIX wieku i nazwanej dla cudownych mozaik Złotą Kaplicą, podtrzymywała i ożywiała świadomość narodową Polaków w długim okresie niewoli porzoborowej.

Burzliwe dzieje tej katedry są odbiciem zwycięstw i klęsk narodu. Rażona pociskami artyleryjskimi podczas wyzwania Poznania w 1945 roku, wypalona w swym wnętrzu, zachowała Złotą Kaplicę i cały wieniec otaczających nawę główną kaplic z ich zabytkami. Odbudowana (1946-1956) w stylu gotyckim i upiększana nieustannie staraniem kolejnych arcybiskupów metropolitów poznańskich: Walentego Dymka, Antoniego Baraniaka i Jerzego Stroby, oraz ofiarnością duchowieństwa i wiernych, jest żywą świątynią archidiecezji poznańskiej i wymownym świadkiem historii całego narodu polskiego, choć zniszczeniu uległ jej niejedyn pomnik i niejedno dzieło sztuki.

Album poświęcony jej dziejom i zabytkom, dzięki inicjatywie ks. lic. Jana Stanisławskiego, byłego proboszcza archikatedralnego, oraz życzliwości ks. dr Michała Maciołki, dyrektora Księgarni Św. Wojciecha, przybliżając nam w barwnej, artystycznej szacie to wszystko, co najcenniejsze, co ośtało się mimo pożogi drugiej wojny światowej i co uczyniono w trudnych latach powojennych, ukazuje Katedrę Poznańską jako Dom Boży i Pomnik chrześcijańskiej kultury narodu polskiego.

Ks prof. Marian Banaszak